

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fondul Proprietatea SA

Ответник: SC Hidroelectrica SA

Преюдициални въпроси

1) Равностойно ли е по смисъла на член 107 ДФЕС на държавна помощ, по отношение на която се прилага предвиденото в член 108, трета алинея ДФЕС задължение за уведомяване, участието на румънско дружество с държавен капитал в капитала на смесено (румънско-турско) дружество?

Съставлява ли то държавно финансиране, което има селективен характер и което може да засегне търговията между държавите — членки на ЕС?

2) Може ли да се приеме, че това участие на дружество с държавен капитал, производител на електроенергия, нарушава принципа на отделяне на преносните системи от операторите на преносни системи, записан в член 9 от Директива 2009/712/ЕО ⁽¹⁾ относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия?

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, стр. 55).

Иск, предявен на 26 януари 2016 г. — Европейска комисия/Република Финландия

(Дело C-42/16)

(2016/C 118/15)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux и I. Koskinen)

Ответник: Република Финландия

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че като е издавала дубликати на шофьорски книжки, срокът на валидност на които е до 18 януари 2033 г., Република Финландия не е изпълнила задълженията си по член 1 и член 7, параграф 2 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства ⁽¹⁾, а като не се е включила в мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС, не е изпълнила задълженията си по член 7, параграф 5 от Директива 2006/126/ЕО,

— да се осъди Република Финландия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Една от основните цели на Директива 2006/126/ЕО е да се повиши сигурността на шофьорските книжки. Предвидените в Директивата срокове спомагат за постигането на тази цел и за използването при издаването на шофьорски книжки на най-съвременните методи, за да се предотвратят измамите и да се постигнат целите на Директивата в областта на пътната сигурност. Член 1 от Директива 2006/126/ЕО предписва въвеждането на национално свидетелство за управление на основата на образеца на Общността, уреден в приложение I. В член 7, параграф 1 от Директивата са поместени изискванията относно шофьорските книжки, а в член 7, параграф 2 е определен срокът на валидност на шофьорските книжки, издадени след 19 януари 2013 г. Във Финландия срокът на валидност на издадените след 19 януари 2013 г. дубликати на шофьорски книжки може да е много по-дълъг от предвиденото в член 7, параграф 2, буква а) и б) от Директива 2006/126/ЕО.

Съгласно член 7, параграф 5, буква г) от Директива 2006/126/ЕО държавите членки следва да използват мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС, след като тя започне да работи. Мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС (RESPER) е изградена и е започнала да работи на 19 януари 2013 г. Тъй като Финландия не се е включила в мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС (RESPER), няма как да се провери дали са изпълнени изискванията за издаване на шофьорска книжка. Останалите държави членки не могат да проверят, в сътрудничество с Финландия, дали изискванията за издаване на шофьорска книжка са изпълнени и изобщо не могат да обменят информация с Финландия по тази мрежа. Поради това обменът на информация съгласно член 15 от Директива 2006/126/ЕО не може да се осъществява по мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС.

(¹) ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216.

Иск, предявен на 1 февруари 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-58/16)

(2016/C 118/16)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и L. Nicolae)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е гарантирала, че по отношение на всички пристанища в Северен Рейн-Вестфалия са дефинирани границите на пристанищата, одобрени са оценки на сигурността и плановете за сигурност на пристанищата, и е определен офицер по сигурността на пристанището, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 3, член 6, член 7 и член 9 от Директива 2005/65/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за повишаване на сигурността на пристанищата.
- да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 6 от Директива 2005/65/ЕО държавите членки трябва да осигурят, че се извършват оценки на сигурността на пристанището за пристанищата, включени в настоящата директива, и те се одобряват от съответната държава членка. Съгласно приложение I към Директивата тези оценки на сигурността включват определяне на всички зони, които имат отношение към сигурността на пристанищата, в това число и границите на пристанищата.

Съгласно член 2, параграф 3 държавите членки дефинират за всяко пристанище границите на пристанището, като съответно вземат предвид информацията, получена при оценката на сигурността на пристанището. Параграф 4 се отнася до хипотезата, при която границите на дадено пристанищно съоръжение по смисъла на Регламент (ЕО) № 725/2004 (²) ефективно включват пристанището.

Извършената през 2013 г. проверка установява, че липсва оценка на сигурността за поне 11 от пристанищата в Северен Рейн-Вестфалия, за които се прилага Директива 2005/65/ЕО. От последвалата кореспонденция е видно, че до сега това положение не се е променило.

В поне същия обем липсва и дефиниране на границите на пристанищата, тъй като те отново се основават на оценката на сигурността, както бе посочено по-горе.